

Tónleikar
í
Listasafni Sigurjóns Ólafssonar

Þórunn Guðmundsdóttir
sópran
og
Davíð Knowles Játvarðsson
píanó

Kaffistofa safnsins verður opin að tónleikunum loknum

Þriðjudaginn 6. júlí 1993 kl 20:30

Davíð Knowles Játvarðsson hefur verið búsettur á Íslandi síðastliðin 10 ár og hlaut nýlega íslenskan ríkisborgararétt. Hann útskrifaðist frá Royal Northern College of Music í Manchester sem píanóleikari með undirleik sem sérgrein. Hann hefur margoft komið fram með söngvurum og hljóðfæraleikurum bæði hérlendis og erlendis.

Þórunn Guðmundsdóttir lauk burtfararprófi í söng frá Tónlistarskólanum í Reykjavík vorið 1985 og fór síðan til Bandaríkjanna þar sem hún dvaldist í fimm ár. Þar stundaði hún nám við Indiana University í Bloomington og voru aðalkennarar hennar þar Roy Samuelsen og Klara Barlow. Þórunn hefur áður haldið einsöngs-tónleika hér á landi, meðal annars í Sigurjónssafni síðastliðið sumar. Einnig hefur hún komið fram sem einsöngvari með kórum, og með Kammersveit Reykjavíkur.

Efnisskrá

Ivor Gurney 1890 - 1937	The Singer Down by the Salley Gardens All Night Under the Moon Old Hawk and Buckle
Claude Debussy 1862 - 1918	Ariettes oubliées C'est l'extase Il pleure dans mon cœur L'ombre des arbres Chevaux de bois Green Spleen
Johannes Brahms 1833 - 1897	Klage I Klage II Der Schmied
Jón Leifs 1899 - 1968	Þrjú erindi úr Hávamálum Þagalt ok hugalt Ungr vark forðum Deyr fé, deyja frændr
Karl O. Runólfsson 1900 - 1970	Hrafninn Viðtal við spóa Síðasti dansinn

The Singer

Í daufu skini gullins lampans
stendur söngvarinn og syngur
og söngvarnir líkjast litfögum sápukulum
eða fuglum með skínandi vængi.

Og kvikir tónar, glæðlegir eða angurværir
hljóma um þögult loftið
þar til herbergið hverfur hlustandanum
og hann skynjar aðeins tónlistina.

Og fínlegir söngvarnir streyma áfram
frá kringdum munni,
líkt og svífandi kúlur, sem bera liti
marglitra laglína.

Down by the Salley Gardens

Ég hitti ástina mína niðri við Salley gardens
þar sem hún gekk um á smáum hvítum fótum.
Hún bað mig að fara mér hægt,
líkt og laufin á trjánnum
en ég, ungur og heimskur,
hlustaði ekki á hana.

Ástin mín og ég stóðum á árbakkanum
og hún lagði hvíta hönd sína á öxl mér.
Hún bað mig að fara mér hægt,
líkt og sefið í ánni
en ég var ungur og heimskur
og er nú fullur sorgar.

All Night Under the Moon

Næturlangt undir tunglinu
fljúga lóurnar
yfir dreymandi, silfurlýst engin
yfir júní-engin.
Þær hrópa og kalla,
ástarraddir sem svífa um
í næturkyrrðinni.

Næturlangt undir tunglinu
ástin mín, þótt við liggjum
hljóðlát undir þekjunni í dreymandi ljósinu
fljúgum við saman
yfir júní-engin.
Ástarraddir sem svífa um
í næturkyrrðinni.

Old Hawk and Buckle

Hvar er eigandi gamla Hawk and Buckle
já, hvað með herra Straddler
á þessum heita sumardegi?
Hann er inni á kránni, búlduleitur, brosandir
með tíu hressum félögum,
sem þjóra þar saman.

Hvar er hestasveinninn
á gamla Hawk and Buckle
já, hvar er Willy Jakeman
á þessum heita sumardegi?
Hann er að nudda augun
með lötum hnúum sínum,
nývaknaður af blundi á grænum bala.

Hvar er dóttirin á gamla Hawk and Buckle
já, hvar er Jenný á þessum heita sumardegi?
Hún situr inni í stofu,
umkringd ilmandi blómum
og skreytir hattinn sinn
með nýrri, rauðri strútsfjöður.

C'est l'extase

Það er alsæla og þreyta ástarinnar,
titringur í laufi sem blærinn gælir við,
kór grannra radda í dökku þykkni.
Ó, viðkvæmt, ilmandi hjal og skjáf
sem minnir á blíðlegt kall sem grasið
gefur frá sér.
Það er líkt og kliður smásteina
undir gjálfrandi vatni.
Þessi sál sem syrgir með syfjulegu andvarpi
hún er okkar, er það ekki - mín og þín?
Hún andar frá sér einföldu viðlaginu
í mildu kvöldinu, hljóðlega.

Il pleure dans mon cœur

Það rignir í hjarta mér
eins og það rignir á borgina.
Hvaða angist nístir hjarta mitt?
Ó, mjúkur niður regnsins á jörðinni
og á þökunum
Hversu ljúft er regnið fyrir hjarta sem leiðist.
Það rignir án ástæðu í þessu sjúka hjarta mínu.
Hvað - eru engin svik?
Er þessi sorg ástæðulaus?
Sárasta þjáningin er að vita ekki hvers vegna!
Án ástar og án haturs
er hjarta mitt fullt sársauka.

L'ombre des arbres

Skuggi trjáanna í þokukenndri ánni
leysist upp líkt og reykur
á meðan turtildúfurnar kurra fyrir ofan
í hinum raunverulegu greinum.
Hversu mjög, ó ferðalangur, endurspeglar
þetta föla landslag sjálfan þig, fölan.
Og hve ákaft gráta vonir þínar, drukknadar,
í hárrí laufkrónunni.

Chevaux de bois

Snúist, snúist, kæru tréhestrar
snúist hundrað eða þúsund sinnum,
áfram og áfram við undirleik óbóanna.
Barnið er rjótt, móðirin föl,
strákar í svörtu og stelpur í bleiku,
sumir frjálslegir, aðrir tilgerðarlegir
allir borga með sunnudagspeningnum.
Skrýtið hvað maður verður ringlaður
af þessum bjánalega sirkus.
Maginn er tómur, eymsli í höfði,
fullt af vondu og glás af góðu.
Snúist, hestar, án þess að það sé
þörf á sporum
til að stjórna hlaupi ykkar.
Snúist, án vonar um hey, og flýtið ykkur nú,
það er þegar búið að hringja til kvöldverðar
og nóttin nálgast og dreifir hópi
þyrstra gleðimanna.
Snúist, snúist. Flauelshiminninn
klæðist hægt stjörnum úr gulli.
Kirkjuklukkan hringir angurvært.
Snúist við glaðværan undirleik trumbanna.
Snúist.

Green

Hér eru ávextir, blóm, lauf og greinar
og hjarta mitt, sem slær aðeins fyrir þig.
Slíttu það ekki í sundur með
hvítu höndunum þínum
og megi þessi auðmjúka gjöf virðast
sæt augum þínum.
Ég kem, ennþá alþakin dögg
sem morgunvindurinn kælir á enni mér.
Leyfðu mér, þreyttri, að hvílast við fætur þér
og dreyma um ljúfar stundir
sem endurnæra mig.

Höfuð mitt endurómar af atlotum þínum,
leyf mér að hvíla það á ungu brjósti þínu.
Láttu það róast eftir yndislegt óveðrið,
svo að ég blundi á meðan þú hvílir þig.

Spleen

Rósirnar voru blóðrauðar
og bergfléttan svört.
Elskan mín, ef þú hreyfir þig örlítið
vakna sorgir mínar á ný.
Himinninn var of blár, of viðkvæmur,
hafið of grænt og loftið of milt.
Ég óttast alltaf hvað bíður mín
- kannski flótti þinn!
Ég er þreytt á gljáandi kristþyrninum
og laufkrónunum og sveitinni
og, ó - öllu nema þér.

Klage I

Ó, allt er horfið sem eitt sinn var gleði mín,
líkt og aldan sem hverfur skjótt í hafið.
Hvernig er hægt að plægja án plógs og hests?
Ástin líkist helst þess háttar búskap
ef engir kossar eru í spilinu.
Það á að þvinga mig til að giftast ekklinum.

Það verður auma þínan, því hann
er bara með hált hjarta, -
hellingur þess tilheyrir fyrri konunni
og ég fæ afganginn.

Klage II

Ó, hví hrynur þú ekki, bjarg
úr því ég verð að skiljast við ástvin minn?
Lát húma að, Guð, svo kvöldið komi fljótt
og líf mitt hverfi líka í skuggana.

Ó, trúi næturgali, syngdu í grænum lundi
og léttu mér þjáningu hjarta míns.
Hjarta mitt liggur stirðnað í brjósti mér
og finnur enga gleði hér á jörð.

Ég verð að gefast öðrum,
sem ég elska þó ekki;
ég fylgi ráðum föður míns og móður,
en hjarta mitt grætur án afláts
brennandi tárur.

Der Schmied

Ég heyri til unnusta míns
þar sem hann sveiflar hamrinum
svo það glymur nær og fjær
líkt og klukkahljómur
um stræti og torg.

Við svarta stóna
situr unnusti minn
og þegar ég geng hjá
hvín í físelgnum og logarnir
blossa umhverfis hann.

(Textum var lauslega snarað af P.G.)